Quelle: https://manuscripta.at/?ID=672
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

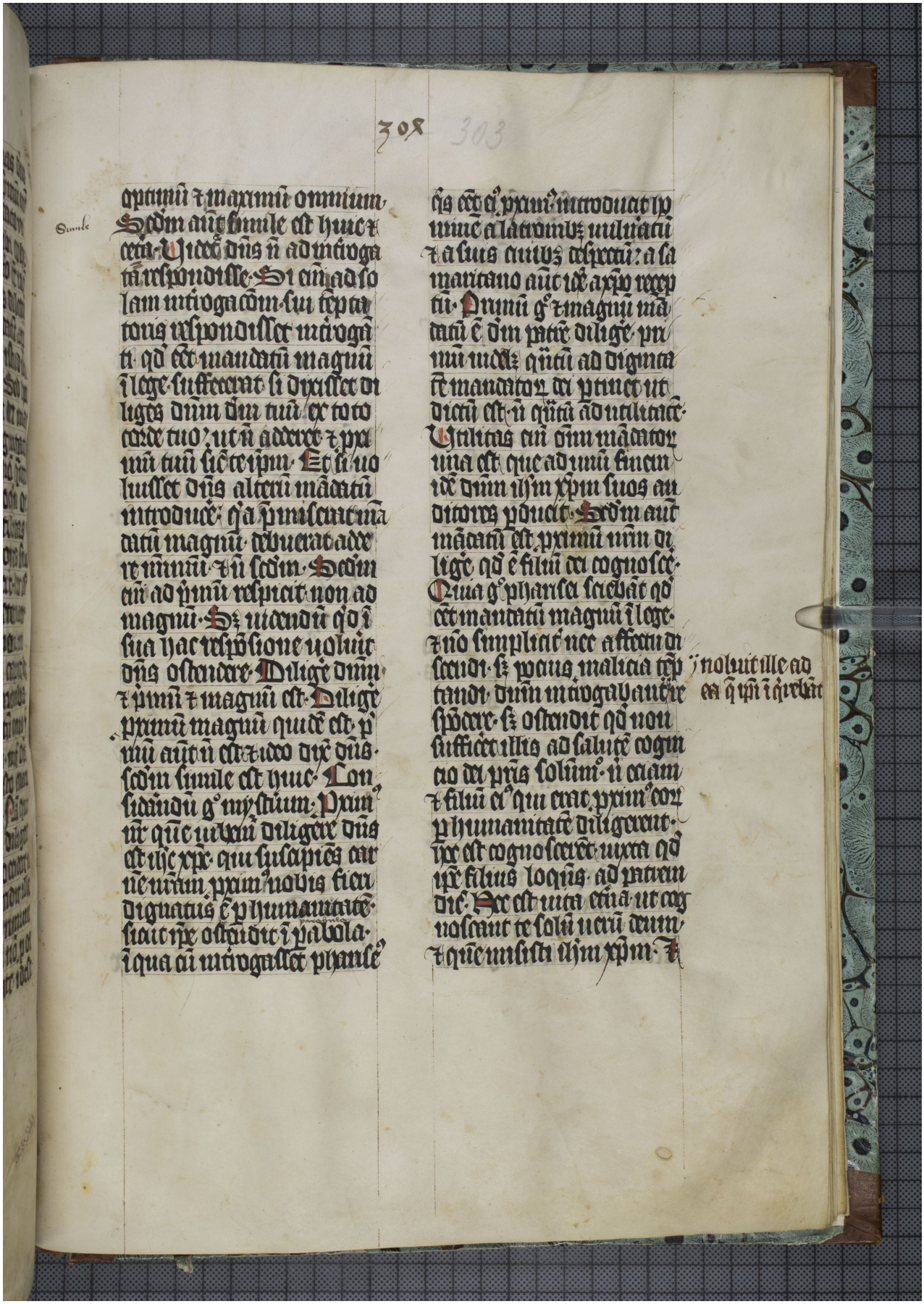

primum et maximum omnium.
Secundum autem simile est huic.
Vidit dominus non ad interrogantem respondisse. Si enim ad solam interrogationem sui respondisset interroganti quod est mandatum magnum in lege sufficerat si dixisset diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo ut non addere et primum tuum sicut ipsum. Et si noluisset dominus alterum mandatum introducere quia primum mandatum magnum debuerat addere minimum et non secundum. Secundum enim ad primum respicit non ad magnum. Hoc videntur quod in sua hac responsione voluit dominus ostendere. Diligere dominum primum et magnum est. Diligere primum magnum quidem est primum autem non est et ideo dixit dominus secundum simile est huic. Considerandum quod mysterium. Primum quidem quicumque diligere dominum est ipse christus qui sapiens cum nec unum primum nobis ficti dignatus est humanitate sicut ipse ostendit in parabola in qua cum interrogasset phariseus

Simile

quis esset eius proximus introduxit ipsum de latronibus vulneratum et a suis auxilio deserta a samaritano autem ita ad aspectum recepti. Quorum quod et magnum mandatum est dominum proximum diligere primum vidit quia ad dignitatem mandatorum dei pertinet ut dictum est non quantum ad utilitatem. Utilitas enim omnium mandatorum una est quae ad unum finem idem dominum ipsum christum suos auditores ponit. Secundum autem mandatum est primum unum diligere quod est filium dei cognoscere. Quia quod pharisaeus faciebat quod est mandatum magnum in lege et non simpliciter nec affectum dicendi. Et quamvis malitia ipsum tendit dominum interrogando tentare ostendit quod non sufficit illis ad salutem cognitio dei pris solum non etiam et filium eius qui erat primus cum humanitate diligerent. Ipse est cognoscere nisi quod ipse filius loquitur ad patrem dicit. Hoc est unum etiam ut cognoscant te solum verum deum et quem misisti iesum christum. Et

noluit ille ad eos quia ipsum in questione